

[Thestrup.]

på 500 mill. kr. er nødvendigt, og vi går ud fra, at selve de beløb, der årligt bevilges, ikke overstiger, hvad der efter vort lands økonomiske situation er forsvarligt. Endelig går vi ud fra, at man under hele dette byggeri holder sig i nøje kontakt med de bevillende myndigheder, og at der bliver fuld åbenhed mellem regering og administration på den ene side og folketing og finansudvalg på den anden side.

Under disse forudsætninger kan jeg anbefale en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Damsgaard: Det, det ærede medlem hr. Thestrup lige har sagt om bevillingspraksis, er jeg enig i, og hele finansudvalget har jo også givet tilslutning til de kritiske synspunkter, som det ærede medlem hr. Thestrup og jeg har givet udtryk for ved forskellige lejligheder. Finansudvalget har givet tilslutning gennem den skrivelse, der som lige nævnt er sendt til finansministeren, og som finansministeren i dag har kvitteret for, idet han har givet udtryk for, at han er enig i den opfattelse, som finansudvalget har givet til kende i denne skrivelse.

De bemærkninger, som mit partis ærede ordfører, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, har gjort om polyteknisk læreanstalt og ingeniørakademiet, er jeg enig i. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen har sagt, at det er en overordentlig vigtig opgave at skabe gode vilkår for uddannelsen af forskellige kategorier ingeniører. Hele den tekniske udvikling pålægger os dette, og jeg er enig heri. Men undervisning og uddannelse i videste forstand har krav på folketingets opmærksomhed, og samtidig med den ingeniøruddannelse, som dette lovforslag tager sigte på, må vi være opmærksom på, at en lang række uddannelsesformer både på det tekniske og på mange andre områder med rette forventer folketingets bevågenhed. Inge- niøruddannelsen skal tilgodeses; men de andre uddannelsesområder må ikke forsvømmes, fordi vi økonomisk overanstrenger os med én opgave. Det er sådanne grundlæggende overvejelser, vi fra venstres side i finansudvalget har haft ved de mange forhandlinger om den sag, som lovforslaget omfatter. Og så har vi selvfølgelig hæftet

os ved den særegne form, sagen blev ført frem på. Derfor har venstre også krævet sagen standset i finansudvalget og i stedet henvist den til behandling her i tinget.

Grundlovens ord om bevillingsret er klare; det ærede medlem hr. Thestrup har tidligere her i salen også været inde på det. Der står jo i grundloven, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov. Folketinget har delegeret en del af sin bevillingsret til finansudvalget, der herved pålægges et særligt ansvar, og vi er i dette udvalg brøstholdne, ja, måske endda i visse tilfælde meget vrede, når der fra ministres side eller af deres administration bruges penge, som ikke i forvejen er bevilget, eller når der ikke er søgt igangsættelsesbevilling til arbejder, man ikke fuldt ud kan redegøre for omfanget af, og hvortil vi ofte har set udgifterne svulme op. Et par af de store sager af denne karakter her på det sidste er jo den om Jonstrup seminarium og Lundtoftebyggeriet. I det første tilfælde har man brugt penge, der ikke er bevilget, i det sidste har man fået igangsættelsesbevilling til arbejder, ministeren ikke kunne overse omfanget af og ej heller kunne gøre rede for over for finansudvalget. Vi fik skiftende, men altid stærkt stigende millionbeløb forelagt i sagens forskellige faser. Finansudvalget — eller dele af det — fandt, at der vist for lidt respekt for det ansvar, udvalget har påtaget sig. Og nu er Lundtoftesagen så havnet — og jeg finder det absolut rigtigt — som et lovforslag i folketinget med et rammebeløb på 500 mill. kr. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede minister er kommet til dette beløb. Bygger det på reelle beregninger, eller er det kun et skønnet beløb, som nødvendigheden har fremtvunget? Der er i hvert fald ikke megen harmoni mellem dette beløb og de beløbsstørrelser, vi i de skiftende faser af sagen har fået forelagt i finansudvalget.

Må jeg stille et spørgsmål til den højtærede undervisningsminister: nu er de 500 mill. kr. vel tænkt som et maksimumsbeløb og ikke noget foreløbigt? Vil ministeren ikke nu ved de videre projekteringer og ved forhandlingen her i folketinget undersøge, om 300 mill. kr. eller 400 mill. kr.